

i jejich prodej spolu s nemovitostmi veřejnou dražbou, nelze považovati za samostatnou žalobní žádost, pročez sdílí tato část žalobní prosby procesuální osud žaloby o zjištění, že tyto předměty jsou příslušenstvím nemovitosti. Ostatně rekurentka přezírá, že exekuce vnučenou dražbou nemovitostí povolená usnesením exekučního soudu ze dne 25. února 1927 byla ohledně předmětů, o něž jde, zrušena usnesením ze dne 29. listopadu 1927, tedy před skončením řízení v první stolici, takže tu právního zájmu na tomto určení nebylo alespoň v době skončení řízení před prvním soudem, a že tudíž žalobkyně nemohla by se pokládati za postiženou tím, že její žaloba byla odmítnuta, an by i jinak musela býti zamítnuta.

Čís. 8503.

Při objektivním hromadění nepatrných žalobních nároků (na zaplacení premií z různých smluv pojišťovacích) jest použití ustanovení § 501 c. ř. s. o nepřipustnosti odvolání ve věcech nepatrných. Lhostejno, že bylo o žalobě zahájeno řádné řízení, o odvolání byl nařízen rok a teprve po odvolacím řízení bylo odvolání odmítnuto.

(Rozh. ze dne 29. listopadu 1928, R I 828/28.)

Žalobu pojišťovny proti pojištěnci o zaplacení pojišťovacích premií procesní soud první stolice zamítl. Odvolací soud odmítl odvolání. **Důvody:** Při odvolacím líčení bylo nesporným, že jsou zažalovány premie z různých smluv pojišťovacích. Před prvním soudem bylo nesporno, že žalovaný uzavřel u žalobkyně pojišťovací smlouvu čis. 2210286, 2212905, 72475, 77388, 77928. Z předložených pojistek vysvítá, že pojišťování se týká pokaždé jiných věcí a jiného nebezpečí. Žalobkyně žádá zaplacení částek 58 Kč 84 h, 206 Kč 94 h, 59 Kč 45 h a 43 Kč 46 h. Z těchto okolností vyplývá, že jde o samostatné částky rozličných smluv, a že tyto částky nepřesahují v jednotlivém případě 300 Kč. Odvolání jest tudíž přípustné jen z důvodu zmatečnosti, nikoliv však z důvodu nesprávného ocenění výsledků průvodního řízení, nesprávného právního posouzení, které důvody žalobkyně jediné uplatňovala.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Rekursními vývody nebylo vyvráceno správné, věci i zákonu vyhovující odůvodnění napadeného usnesení. Ani ustanovením § 55 j. n. a § 227 c. ř. s. nelze odůvodniti přípustnost odvolacím soudem právem odmítnutého odvolání. Souhrn několika nároků v žalobě uplatňovaných a podle § 55 j. n. sečtených má rozhodující význam jen pro soudní příslušnost, neboť sečtením má býti zjištěno, zda nebyla překročena hranice hodnoty stanovená v § 49 čis. 1 j. n. pro příslušnost okresních soudů.

avšak na řízení, kterého jest použití, ustanovení toto se nevztahuje. Ani § 227 c. ř. s. neustanovuje, v jakém řízení má býti postupováno v případech hromadění nároků, spíše jest podle tohoto ustanovení týž způsob řízení předpokladem dovoleného hromadění nároků. Dlužno tedy při hromadění nároků bagatelních, jako v tomto případě, použití ustanovení §§ 448 až 453 c. ř. s. o bagatelním řízení a tudíž i § 501 c. ř. s. o přípustnosti odvolání ve věcech nepatrných. Na tom nic nemění okolnost, že o žalobě bylo provedeno řádné řízení, že o odvolání nařízen byl odvolací rok a že teprve po provedeném řízení odvolacím bylo odvolání odmítnuto, pokud se týče, že to nebylo stranami vytýkáno, neboť ve věcech nepatrných nelze zavést řízení řádné ani po dohodě stran, ježto předpisy o bagatelním řízení jsou předpisy velícími.

Čís. 8504.

Pokud jest nezabavitelným kulečník hostinského (§ 251 čís. 6 ex. ř.).

(Rozh. ze dne 29. listopadu 1928, R I 927/28.)

Návrh dlužníka, hostinského, by byl z exekuce vyloučen kulečník, soud první stolice zamítl, rekursní soud návrhu vyhověl. **Důvody:** Jak výnos min. sprav. ze dne 2. června 1914, čís. 43 Věstníku výslovně uznává, byla sociálně politická omezení exekuce rozšířena a úmysl zákonodárce směřuje tudíž k liberálnějšímu výkladu § 251 čís. 6 ex. ř., o nějž se zde beze vší pochyby jedná (maloživnostník, hostinský, sr. poznámky k § 251 ex. ř. vydání Kompas, též ohledně značky »osobní« výkon). Judikatura kladla důraz na to, že jen přístroje skutečně potřebné k osobnímu výkonu jsou vyňaty z exekuce a že na druhé straně nejsou vyňaty předměty, stěžuje-li se neb omezuje-li se na menší rozsah provozování živnosti, není-li jich, ale nezamezuje-li se přímo, což by svědčilo názoru exekučního soudu. Judikatura ale zastávala pak názor, že jest přes to rozuměti předměty potřebnými k provozování povolání nejen nástroje, nýbrž vše, čeho jest třeba v jednotlivém případě k provozování určitého zaměstnání a že nejen nejnutnější, nýbrž i potřebné nástroje podle nynějšího stavu živnosti, by mohla býti výnosně provozována, jsou vyňaty z exekuce (sr. rozh. pod g. cit. vydání ex. ř.). Třebaže kulečník není nástrojem jako na př. pivní tlakostroj a pod. přece výnosnost malého hostince ve zdejším průmyslovém kraji jest značně dotčena tím, zda jest takovýto předmět v hostinci čili nic, zvláště ale tím, zmizí-li takový předmět pojednou (prodejem), čímž nastane očividně zhoršení výkonnosti hostinské živnosti a ztráta těch hostů, kteří třeba jich málo, na místě pouhého pití neb karbanění užívají kulečníku ke hře a to zase raději v hostinci malém než v kavárně se sazbami dražšími a to právě v obci v kraji zdejším, blízké sice městu, ale přece přístupnější pro hosty než město. Úbytek takový lze podřaditi pod zásady shora vyložené a byv. nejv. soudní dvůr též právě ohledně kulečníku učinil již